

naturligt ske ifølge de Betragtninger, som har ledet Folketinget til at gøre Forandringer i Lønningernes Størrelse. Medens vi før havde 57, har vi nu kun 51 i første Klasse; medens vi før i 2den Klasse havde 41, har vi nu 48, men det hænger sammen med det, som Folketinget kalder den større Ligelighed, d. v. s. Ligelighed i Henseende til Folketallet. Man er gaaet ud fra den næstsidste Folketælling, idet den sidste Folketælling ikke er officielt afsluttet endnu, og det kan ikke nægtes, at Forholdet er ordnet ligeligt efter det Folketal, man er gaaet ud fra, det vil enhver, der har gennemgaaet det, erkende. Dermed mener jeg, at al Uenighed om dette Punkt er afsluttet. Udvalget kan derfor indstille dette Lovforslag til ubetinget Vedtagelse.

Det næste Lovforslag er Forslag til midlertidig Lov om offentlige Auktioner, der ikke er Tvangsauktioner. Der er her slet ingen Forandring foretaget i Folketinget. Det er et Forhold, som det er nødvendigt at ordne paa den foreslaaede Maade, indtil det bliver ordnet paa en mulig mere rationel Maade.

Det samme gælder aldeles væsentligt Forslag til Lov om Retsafgifter i Domssager m. m.

Derimod er der i Forslaget til Lov om Udgifterne i Strafferetsplejen gjort den Forandring i Folketinget, at Halvdelen af Udgifterne til de 9 Politifuldmægtige, som skal bistaa Politidirektøren ved Anklageprocessens Gennemførelse, skal vederlægges Staten; det bliver 13,500 Kr., som bliver godtgjort Staten af Københavns Kommune. Dertil er intet at sige, det er jo ikke saa haardt alligevel for Politiet i København, thi hele Spørgsmaalet om Statens Tilskud til Københavns Politi skal ordnes „ved Gennemsyn“, som det hedder, og dér vil jo ogsaa dette Spørgsmaal blive taget op til Drøftelse.

Saa er der endelig Forslag til Lov om Tilvejebringelse af Lokaler for Østre Landsret, Sø- og Handelsretten i København og Københavns Byret m. m. Dette Lovforslag er ganske uforandret, og Udvalget kan i alle Henseender tiltræde det.

Alle disse Lovforslag, som dels retligt, dels faktisk betinger, at Loven om Rettens Pleje kan sættes i Kraft 1919 under Forudsætning af, at Forholdene i det hele taget tillader det, har Udvalget altsaa kunnet tiltræde, ligesom vi har kunnet tiltræde Retsplejelovforslaget. Det er dog med Undtagelse af et enkelt Medlem, som muligvis senere vil udtale sig.

Jeg betragter ikke denne Lov som en

fuldkommen Lov; en saadan kan man vel aldrig naa. En anset norsk Jurist, som har fulgt de Foredrag, der holdtes ved det interparlamentariske Møde her, har udtalt sig meget, jeg vil ikke sige pessimistisk, men meget tvivlende med Hensyn til Fuldkommenheden af den Lov om den civile Proces, han i sidste Instans havde været den, der fremkaldte. Den Slags Fuldkommenhed vil altid findes, og den kan ikke tjene til Grundlag for Bebrejdelser mod nogen. Men bortset fra dette, at vi alle er underkastede Ufuldkommenhedens Lov, tror jeg, at man maa sige, at disse Lovforslag, som saaledes indstilles, betragtet i deres Helhed, er et vel overvejet og godt gennemført Værk til Retsplejens Ordning. Selv om Lovforslaget om Rettens Pleje anses for at være for lidt radikalt i Sammenligning med de nye norske Retsplejelove, og selv om det vilde være for lidt radikalt for dem, der havde med den første Kommissions Arbejde at gøre, Nellemann og et andet Medlem, saa bliver det under alle Omstændigheder en Lov, som vil tjene til Retsplejens gode og fremmelige Ordning, og som jeg derfor med fuldstændig Ro kan indstille til Landstingets Billigelse paa det nuværende Standpunkt.

Oluf Jensen: Den ærede Ordfører udtalte, at medens 14 Medlemmer af Udvalget var enige, havde et Medlem haft Betænkeligheder, særlig med Hensyn til to Bestemmelser i Lovforslaget om Rettens Pleje. Jeg skal ikke trætte det højtærede Ting meget, men vil gerne gøre et Par Bemærkninger om disse Bestemmelser og klarlægge min Stilling til dem.

Den ene er Bestemmelsen i § 109, hvori der staar: „I øvrigt deles Riget i 65 Politikredse“. Ved denne Ordning vil 13 Købstæder her i Landet blive afskaaret fra at faa en Politimester. Det vil bevirke, dels at det for Landboerne vil blive besværligere at søge Politimesteren, dels at de paa-gældende Købstæder, som alle er mindre Købstæder og lider haardt under Trykket af Konkurrencen med de større Købstæder, vil komme til at lide endnu mere, nemlig ved at skulle undvære Politimester. Det er jo saaledes, at adskillige Landboere netop søger til Købstaden, fordi de har deres Politikontor, deres Herredsfoged dér, eller fordi de søger Fuldmægtigen, med hvem de skal afgøre Forretninger. I mange Henseender bidrager det, at der er Politikontor i en Købstad, til, at Landboerne søger derhen. Derfor vil de smaa Købstæder komme til at